

NOTE

Vedr.: **Sammenfattende rapport vedrørende plenarmødet den 3. og 4. oktober 2002¹ i Bruxelles**

I. ÅBNING AF MØDET

Formanden åbnede mødet og understregede, at konventet fra nu af er på vej ind i en afgørende fase, da konklusionerne fra plenarmødets debat om gruppernes anbefalinger vil være det materiale, som der skal bygges på, når man senere skal nå frem til det endelige resultat.

De anbefalinger, der godkendes på plenarmødet, vil blive taget til efterretning. De, som giver anledning til divergerende synspunkter, vil senere blive taget op til overvejelse i præsidiet, som derefter vil fremsætte forslag for at skabe kompromis mellem synspunkterne.

- 1. EU's status som juridisk person**
- **debat om rapporten fra gruppe III, der har Giuliano Amato som formand**
(dok. CONV 305/02)

Mandatet for arbejdsgruppen, der har Giuliano Amato som formand, var at undersøge:

- konsekvenserne af, at EU eksplicit anerkendes som juridisk person;
- konsekvenserne af, at hhv. Unionens og Fællesskabets status som juridisk person slås sammen;
- følgerne for så vidt angår forenklingen af traktaterne.

¹ Et ordret protokollat fra plenarmødet findes på <http://european-convention.eu.int>.

Konventets formand og formanden for arbejdsgruppen redegjorde for hovedtrækkene i den endelige rapport (CONV 305/02), som der var en høj grad af konsensus om i gruppen (et medlem var imod). Syvogtredive medlemmer af konventet deltog i den debat, som fulgte denne redegørelse (se listen i bilaget).

Den generelle debat viste, at der i høj grad var enighed om, at EU's status som juridisk person eks-plicit skal indskrives i den ny forfatningstraktat. Endvidere bør der være tale om én enkelt juridisk person, der træder i stedet for de nuværende organisationers juridiske personer. Der er således ikke tale om en juridisk person, der skal være sidestillet med de eksisterende juridiske personer. I den sammenhæng fremhævede en række konventsmedlemmer, at EU's optræden i internationale sammenhænge vil kunne blive mere synlig og effektiv, når der kun er én enkelt juridisk person. Det vil ligeledes kunne bidrage til, at borgerne i højere grad identificerer sig med EU.

Der var ligeledes bred enighed om at anerkende, at en sammenlægning af de juridiske personer åbner vejen for en sammenskrivning af traktaterne i én enkelt tekst, hvilket kan bidrage til en fremtidig forenkling. Denne samlede tekst kunne bestå af to dele, hvoraf den første kunne være grund-delen med bestemmelser af forfatningsmæssig karakter, mens den anden først og fremmest skulle indeholde politikkerne. Nogle konventsmedlemmer understregede, at sammenskrivningen af trak-taterne også bør omfatte Euratom-traktaten. Andre præciserede, at et system med forskellige ratifi-kationsprocedurer vil kunne give anledning til problemer, og at spørgsmålet skal uddybes yderli-gere.

Ud fra samme ønske om at forenkke traktaterne og EU's forfatningsmæssige arkitektur erkender de fleste af konventsmedlemmerne, at selv om en sammenlægning af de juridiske personer eller en sammenskrivning af traktaterne ikke i sig selv indebærer, at søjlerne skal slås sammen, vil det være anakronistisk, hvis man opretholder den søjleopdelte struktur, således som den findes i øjeblikket. Går man bort fra denne struktur, vil det til gengæld give mulighed for en mere systematisk omar-bejdning af traktaterne. En sådan sammenlægning indebærer ikke i sig selv, at beslutningsprocedu-erne skal være ens. De særlige forhold, som gælder i forbindelse med de to såkaldte "mellemstats-lige" søjler (FUSP og strafferetligt samarbejde) i det nuværende system kan bevares, hvis det er konventets ønske.

Under debatten blev det understreget, at en eksplicit anerkendelse af EU som juridisk person i øvrigt ikke som sådan indebærer nogen ændring i kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne. Nogle konventsmedlemmer mindede i den sammenhæng om, at brugen af blandede aftaler bør fortsætte i alle de tilfælde, hvor en aftale både hører under EU's og medlemsstaternes kompetence.

Nogle konventsmedlemmer gav ligeledes deres tilslutning til, at nationale ratifikationsprocedurer eller folkeafstemninger vedrørende EU-aftaler, som Rådet allerede har indgået, bør afskaffes. De var i den sammenhæng tilhængere af at ændre artikel 24 i TEU, sådan som det foreslås i arbejdsgruppens rapport. Et konventsmedlem præciserede i denne henseende dog, at man kunne henvise til "konstruktiv afståelse" i henhold til artikel 23, stk. 1, i TEU.

Nogle konventsmedlemmer så på andre anbefalinger af teknisk karakter, som arbejdsgruppen har forelagt, navnlig vedrørende visse aspekter i forbindelse med forhandling og indgåelse af internationale aftaler samt mere generelt i forbindelse med EU's repræsentation udadtil.

I den forbindelse blev det understreget, at det forhold, at EU får status som én enkelt juridisk person, bør komme til udtryk ved, at EU's optræden udadtil bliver mere effektiv. Nogle konventsmedlemmer insisterede dog på, at de elementer, der vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, fuldt ud bør forblive mellemstatslige.

Andre var tilhængere af at slå hvervene som højtstående repræsentant og som kommissær for eksterne forbindelser sammen, så de bestrides af én person. I den sammenhæng kom man ligeledes ind på spørgsmålet om en omorganisering af det ansvarlige personale og risikoen for overlapning.

EU's repræsentation i internationale organisationer blev ligeledes nævnt. Mange konventsmedlemmer fremhævede behovet for én enkelt repræsentation. Et medlem understregede dog, at EU bør bestræbe sig på at nå frem til fælles holdninger uden dog altid at skulle tale "med én stemme".

Europa-Parlamentets rolle blev også nævnt, og de konventsmedlemmer, der udtalte sig om dette spørgsmål, mente, at det er af afgørende betydning, at det bliver hørt. I den sammenhæng nævnte nogle konventsmedlemmer, at Europa-Parlamentet bør udtale sig om disse internationale aftaler i henhold til proceduren med samstemmende udtalelse.

Nogle konventsmedlemmer accepterede forudgående judiciel kontrol på grundlag af artikel 300, stk. 6, i TEF, men det blev forslået, at princippet om og de eventuelle vilkår for en efterfølgende judiciel kontrol skal uddybes nærmere.

Endelig blev de procedurer, som arbejdsgruppens rapport lægger op til i forbindelse med forhandling af internationale aftaler, generelt positivt modtaget, men efter nogles opfattelse bør disse aspekter uddybes nærmere inden for rammerne af Arbejdsgruppen vedrørende EU's Optræden Udadtil.

Ved afslutningen af debatten drog formanden følgende konklusioner:

- der er en meget høj grad af enighed i konventet om, at EU skal have status som juridisk person, hvilket eksplicit skal indskrives i den nye forfatningstraktat;
- der bør være tale om én enkelt juridisk person, der træder i stedet for de nuværende organisationers juridiske personer;
- der var også bred enighed om at acceptere, at en sammenlægning af de juridiske personer vil åbne vejen for en sammenskrivning af traktaterne i én enkelt tekst, hvilket utvivlsomt vil kunne bidrage til en forenkling i fremtiden. Den samlede tekst kunne bestå af to dele, hvoraf den første kunne være grunddelen med bestemmelser af forfatningsmæssig karakter;
- som led i forenklingsbestræbelserne erkender de fleste af konventsmedlemmerne, at selv om en sammenlægning af de juridiske personer eller en sammenskrivning af traktaterne ikke i sig selv indebærer, at de nuværende søjler slås sammen, vil det være anakronistisk, hvis man opretholder den søjleopdelte struktur, således som den findes i øjeblikket. En sammenskrivning af de nuværende traktater i én enkelt traktat vil således være mulig, men de specifikke procedurer (navnlig for så vidt angår FUSP) kan fortsat bevares, hvis det måtte være konventets ønske;

- endelig blev en række andre anbefalinger af mere teknisk karakter, som arbejdsgruppens rapport indeholder, gennemgået, og de vil blive uddybet i Arbejdsgruppen vedrørende EU's Optræden Udadtil.
2. – **Redegørelse ved Antonio Vitorino om forløbet af arbejdet i Arbejdsgruppe II vedrørende Chartret om Grundlæggende Rettigheder**
– **Redegørelse ved Gisela Stuart om forløbet af arbejdet i Gruppe IV vedrørende Nationale Parlamentet**

Konventet fik en mundtlig redegørelse vedrørende arbejdet i disse to grupper, der vil forelægge deres rapporter på det kommende møde.

3. Forslag fra Anne Van Lancker, Johannes Voggenhuber, Sylvia-Yvonne Kaufmann og andre medlemmer af konventet

Formanden henledte konventets opmærksomhed på de forslag, som tre af dets medlemmer har forelagt med støtte fra en række andre medlemmer. I disse forslag opfordres der til en debat på plenarmødet om spørgsmålet "socialt Europa" og til nedsættelse af en arbejdsgruppe vedrørende dette spørgsmål.

Forslagsstillerne og en række af de medlemmer, som støttede dem, understregede betydningen af at lade sociale målsætninger indgå i forfatningstraktaten. Selv om både Arbejdsgruppen vedrørende Økonomisk Governance og Arbejdsgruppen vedrørende Chartret har taget dele af spørgsmålet op, er der behov for substantielle drøftelser både på plenarmødet og i en arbejdsgruppe, der nedsættes med henblik herpå.

Et konventsmedlem advarede mod at acceptere forslagene og argumenterede for, at konventets mandat først og fremmest omfatter forfatningsmæssige og strukturelle anliggender; konventet bør undgå drøftelser af indholdet af specifikke politikområder. Et andet medlem mindede om, at der er anmodninger fra andre arbejdsgrupper, som der er endnu ikke er truffet afgørelse om, navnlig vedrørende regionale anliggender.

Formanden understregede, at de store forventninger på det social- og arbejdsmarkedspolitiske område ikke bør skuffes. Forfatningstraktaten vil skulle fastlægge EU's målsætninger på dette område, men det er ikke konventets opgave at drøfte valg inden for forskellige politikker i detaljer. Formanden sagde, at præsidiet har overvejet forslaget, og det foreslår, at diskussionen på plenarmødet i november om rapporten fra Arbejdsgruppen vedrørende Økonomisk Governance udvides til at omfatte sociale anliggender, og at der på baggrund af denne diskussion træffes afgørelse om, hvorvidt der skal nedsættes en arbejdsgruppe. Forslagsstillerne, der var enige i denne fremgangsmåde, trak deres forslag tilbage.

4. Nærhedsprincippet

- **debat om rapporten fra Gruppe I, der har Iñigo Mendez de Vigo som formand**
(dok. CONV 286/02)

Som indledning til drøftelserne mindede formanden for konventet, Valéry Giscard d'Estaing, om, at det i konklusionerne fra topmøderne i Nice og Laeken udtrykkeligt blev pålagt konventet at ud-tænke mekanismer til kontrol med nærhedsprincippet. Disse mekanismer eller procedurer bør ikke forsinke beslutningsprocedurerne eller gøre det muligt at blokere dem. Den balance, der skulle findes, er "svær at finde".

Formanden for arbejdsgruppen, Iñigo Mendez de Vigo, fremlagde de konklusioner, som gruppen var nået frem til, og som er gengivet i dok. CONV 286/02. Han understregede, at gruppen er enig om denne rapport. Han redegjorde for medlemmernes fremgangsmåde på det teoretiske plan, idet de har gennemgået visse forslag og siden forkastet dem. Han lagde vægt på de principper eller "gyldne regler", som gruppen havde fastlagt, og som havde været retningsgivende for drøftelserne: ikke oprette nye institutioner, ikke forlænge eller blokere lovgivningsproceduren. Iñigo Mendez de Vigo understregede ligeledes det nyskabende i gruppens forslag, der for første gang giver de nationale parlamenter mulighed for at deltage direkte i lovgivningsprocedurens forløb.

På baggrund af disse overvejelser foreslår gruppen følgende:

- Kommissionen skal begrunde sine lovgivningsforslag bedre ved at inddrage en detaljeret "nærhedsprincipanalyse", der omfatter deres finansielle følger og eventuelle virkninger på medlemsstaternes lovgivning;
- hvert nationalt parlament (hvert kammer i tilfælde af et parlament med to kamre) får inden for en frist på seks uger mulighed for at iværksætte en mekanisme for hurtig varsling, dvs. rette en begrundet udtalelse til EU-institutionerne med en redegørelse for dets betænkeligheder med hensyn til overtrædelse af nærhedsprincippet. Såfremt en tredjedel af de nationale parlamenter fremsender en sådan udtalelse, skal Kommissionen genbehandle sit forslag. Efter denne genbehandling kan den beslutte at opretholde det, ændre det eller trække det tilbage;

- de nationale parlamenter, der anvender denne mekanisme for hurtig varsling, kan ved lovgivningsprocedurens afslutning forelægge Domstolen en sag om manglende overholdelse af nærhedsprincippet.

Tooghalvtreds konventsmedlemmer deltog i den debat, der fulgte denne redegørelse (jf. listen i bilaget). Indlæggene kan opdeles i følgende emner eller punkter:

- a) nærhedsprincippet skal i højere grad anvendes i den fase, hvor en retsakt forberedes:
 - Gruppens forslag på dette område gav anledning til få indlæg, primært for at godkende dem, navnlig for så vidt angår de skærpede forpligtelser til at begrunde forslagene. Spørgsmålet om, i hvilket forum Kommissionens årsprogram skal drøftes, gav ligeledes anledning til visse forespørgsler, idet flere konventsmedlemmer mente, at såfremt der oprettes en Folkets Kongres, vil en sådan debat også kunne finde sted der.
- b) Indførelse af en "mekanisme for hurtig varsling" og bestemmelserne for dens funktion:

Dette forslag var emnet for flest indlæg fra konventsmedlemmerne. Følgende punkter gav især anledning til debat:

- Direkte fremsendelse af lovgivningsforslagene til de nationale parlamenter og princippet om en politisk ordning: flertallet af konventsmedlemmerne gav deres tilslutning til disse forslag. De så med tilfredshed på, hvor nyskabende dette forslag er, idet det for første gang i den europæiske konstruktions historie knytter de nationale parlamenter til den europæiske lovgivningsproces. De var ligeledes enige med gruppen og dens formand i, at de nationale parlamenter ikke skal blive medlovgivere og derved have magt til at kunne blokere eller forsinke lovgivningsproceduren.

Der var dog nogle konventsmedlemmer, der var i tvivl om, hvorvidt der var behov for den foreslåede mekanisme, og som udtrykte betænkeligheder ved, at den i praksis sætter spørgsmålstejn ved Kommissionens initiativret eller fører til, at der af og til rettes en

vis mistanke mod den. Andre alternative forslag som oprettelse af en voldgiftsinstans, der er uafhængig af enhver myndighed, og hvis udtalelser ikke vil være bindende, blev fremført. Det blev ligeledes foreslået, at parlamenterne kollektivt skal udøve en kontrol med nærhedsprincippet, f.eks. gennem en kongres eller COSAC, der evt. kan omdannes.

- Proportionalitet: konventsmedlemmerne beklagede, at proportionalitetsprincippet ikke også gøres til genstand for en opfølgning og en kontrol af samme art og samme intensitet som nærhedsprincippet.
- Tokammersystem: konventsmedlemmerne havde delte meninger om situationen i de medlemsstater, hvor parlamentet består af to kamre. Nogle konventsmedlemmer mente, at begge kamre bør have ret til at iværksætte mekanismen for hurtig varsling og senere anlægge sag ved Domstolen, og de begrundede denne holdning med, at det andet kammer i de medlemsstater, der har to kamre, i kraft af sin sammensætning er et andet udtryk for den nationale repræsentation (regioner, lokalsamfund), som der også bør tages hensyn til. Andre konventsmedlemmer gik ind for, at begrebet parlament skal forstås som omfattende begge kamre i lande med tokammersystem. Atter andre foreslog at lade det være op til den enkelte medlemsstat at give parlamentets kamre enkeltvis eller begge kamre i fællesskab ret til at iværksætte mekanismen for hurtig varsling.
- Tærsklen på en tredjedel: nogle konventsmedlemmer satte spørgsmålstejn ved tærsklen på en tredjedel af de nationale parlamenter, der optræder i gruppens forslag, og som bevirker, at Kommissionen skal genbehandle sit forslag.
- Sammenhæng mellem mekanismen for hurtig varsling og anlæggelse af en sag ved Domstolen: flere konventsmedlemmer stillede spørgsmålstejn ved nytten af at kæde de to ting sammen. De mener, at der herved opstår risiko for, at de nationale parlamenter tilskyndes til at misbruge mekanismen for hurtig varsling alene for efterfølgende at have ret til at anlægge sag ved Domstolen. Andre påpegede ligeledes, at en tekst, der overholder nærhedsprincippet på det tidspunkt, hvor den forelægges, måske ikke gør det ved lovgivningsprocessens afslutning. Parlamenterne vil i så fald ikke have mulighed for at forelægge sagen for Domstolen.

Andre konventsmedlemmer mente, at man må have tillid til de nationale parlamenters ansvarsfølelse, og mindede ligeledes om, at de nationale parlamenters forpligtelse til at begrunde deres udtalelser udgør en garanti for, at de tager arbejdet alvorligt. I øvrigt skal man fremme den politiske mekanisme og undgå enhver risiko for overbelastning af Domstolen.

c) Domstolskontrol med nærhedsprincippet

Nødvendigheden af at have en domstolskontrol med nærhedsprincippet fik støtte fra de fleste talere, men der var delte meninger om spørgsmålet om, hvem der skal have adgang til Domstolen i tilfælde af overtrædelse af nærhedsprincippet.

- For så vidt angår de nationale parlamenter gik en del af konventsmedlemmene ind for, at parlamenterne skal have klageadgang i betragtning af, at det, hvis institutionerne ikke overholder nærhedsprincippet, primært er institutionernes kompetencer, der drages i tvivl. Andre fremhævede risikoen for at bryde princippet om statens udelelighed, hvis parlamenterne får klageadgang.
- For så vidt angår muligheden for at give andre forfatningsmæssige enheder med lovgivningskompetence (som oftest regioner) klageadgang til Domstolen gik en stor del af konventsmedlemmerne imod dette, idet de mente, at konventet ikke skal blande sig i den enkelte stats forfatningsmæssige ordning, og at de enkelte stater selv skal udforme de interne mekanismer for, hvorledes enheder med lovgivningskompetence kan deltage. Det blev også fremført, at det forhold, at Regionsudvalget og evt. de nationale parlamenters kamre, med regionale repræsentanter, har klageadgang til Domstolen skulle gøre det muligt for disse enheder at give udtryk for deres betænkeligheder over for Domstolen. Andre konventsmedlemmer slog til gengæld til lyd for klageadgang for andre forfatningsmæssige enheder.

Endelig ønskede nogle konventsmedlemmer, at domstolskontrollen med nærhedsprincippet sikres af en politisk-judiciel instans, der skulle udtale sig herom inden for en kort frist mellem vedtagelsen af retsakten og dens ikrafttræden efter modellen for kontrollen med lovenes overensstemmelse med forfatningen i visse medlemsstater.

Som afslutning på debatten udtrykte formanden tilfredshed med, at den havde været så dybtgående og af så høj kvalitet, og drog følgende konklusioner:

- der er enighed om, at der skal tages mere hensyn til nærhedsprincippet;
- der er næsten generel enighed om, at der skal foretages forbedringer, både i EU-institutionernes (Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet) anvendelse af nærhedsprincippet, og i kontrollen hermed, samt om, at sådanne forbedringer ikke må forhale, forsinke eller blokere lovgivningsproceduren;
- der var bred positiv holdning til de forslag, som gruppen har fremsat med henblik på, at de institutioner, der deltager i lovgivningsprocessen, navnlig dem, der vedrører en bedre begrundelse af ethvert nyt lovgivningsforslag fra Kommissionen, i højere grad skal anvende nærhedsprincippet ved at inddrage en detaljeret "nærhedsprincipanalyse", der omfatter de finansielle følger og evt. virkninger på medlemsstaternes lovgivning;
- For så vidt angår kontrollen med anvendelsen af nærhedsprincippet er der meget bred enighed i konventet om, at en sådan kontrol først og fremmest skal være politisk uden derved at udelukke muligheden for domstolskontrol ved procedurens afslutning;
- flere konventsmedlemmer mener, at det i første omgang skal være de nationale parlamenter, der gives mulighed for at benytte sig af domstolskontrollen fordi de står uden for kompetencerne. Formanden henledte opmærksomheden på, at den foreslåede mekanisme udgør en stor fornyelse i den institutionelle organisation i og med, at den kæder de nationale parlamenter og Unionen sammen, men sagde også, at mekanismen ikke skal betragtes som en svækkelse af institutionerne, for den giver ikke de nationale parlamenter nogen rolle som medlovgiver og pålægger heller ikke Kommissionen nogen forpligtelse, bortset fra forpligtelsen til under visse omstændigheder at genbehandle sit forslag;

- formanden noterede sig også, at denne mekanisme er et supplement til det, der er det "vigtigste" element eller det, der kommer i første række, nemlig den kontrol, som de nationale parlamenter skal udøve af deres regeringer, og som ikke altid er tilfredsstillende. I den forbindelse skal plenarmødet senere behandle forslag fra den gruppe, som Gisela Stuart er formand for;
- for så vidt angår de tekniske detaljer i forbindelse med den mekanisme, som gruppen har foreslået, konstaterede formanden, at der er mere delte meninger, og opregnede de vigtigste punkter, som skal overvejes yderligere:
 - i) spørgsmålet om, hvorvidt det skal være parlamentet som sådant eller hvert af de to kamre i de medlemsstater, der har tokammersystem, som skal have ret til at benytte sig af mekanismen for hurtig varsling. Dette spørgsmål skal behandles sammen med spørgsmålet om domstolsadgang for enheder med lovgivningskompetence (regionerne) i tilfælde af overtrædelse af nærhedsprincippet;
 - ii) fastsættelsen af tærsklen for, hvor mange nationale parlamenter der skal gøre indsigelse for dermed at tvinge Kommissionen til at genbehandle sit forslag;
 - iii) iværksættelsen af mekanismen for hurtig varsling og klageadgangen til Domstolen skal kædes sammen. Formanden bemærkede, at der både er fordele og ulemper forbundet hermed, og at dette spørgsmål skal uddybes senere.

5. Spørgetid

Der var ingen spørgsmål.

II. NÆSTE MØDE I KONVENTET

Formanden meddelte, at næste møde i konventet vil finde sted mandag den 28. oktober (mødet starter kl. 15.00) og tirsdag den 29. oktober (kl. 9.30). På mødet vil rapporterne fra Arbejdsgruppen vedrørende Chartret om Grundlæggende Rettigheder og Arbejdsgruppen vedrørende Nationale Parlamenter blive drøftet.

Formanden meddelte også, at formændene for hhv. Arbejdsgruppen vedrørende Komplementær Kompetence og Arbejdsgruppen vedrørende Økonomisk Governance vil redegøre for situationen i drøftelserne i disse grupper.

Talerliste efter indlæggenes rækkefølge

Torsdag den 3. oktober

**1. EU's status som juridisk person - debat vedrørende rapporten fra gruppe III
(Giuliano Amato)**

Formand Valéry GISCARD d'ESTAING

Giuliano AMATO, næstformand

Peter HAIN

Marietta GIANNAKOU

Timothy KIRKHOPE

Gianfranco FINI

Gunter PLEUGER

Marie NAGY

Mesut YILMAZ

Michel BARNIER

Carlos CARNERO

(Blå kort: Kimmo Kiljunen, Reinhard Rack, Teija Tiilikainen, Jens-Peter Bonde)

Lena HJELM-WALLÉN

Andrew DUFF

Ali TEKIN

Alojz PETERLE

Valdo SPINI

Jozsef SZAJER

Antonio TAJANI

Alfonso DASTIS

Johannes VOGGENHUBER

Ion JINGA

Caspar EINEM

Elmar BROK

Panayiotis DEMETRIOU

Cristiana MUSCARDINI

Lord MACLENNAN

William ABITBOL

Vytenis ANDRIUKAITIS

Liia HÄNNI

Michel ATTALIDES

(Blå kort: Michel Barnier, William Abitbol, Jens-Peter Bonde)

Fredag den 4. oktober

Nærhedsprincippet - debat vedrørende rapporten fra gruppe I (Iñigo Mendez de Vigo)

Formand Valéry GISCARD D'ESTAING

Iñigo MENDEZ de Vigo

Andrew DUFF

Louis MICHEL

Pierre MOSCOVICI

Jürgen MEYER

(Blå kort: Georges Jacobs)

Peter HAIN

Paraskevas AVGERINOS

Peter GLOTZ

Elio DI RUPO

(Blå kort: Lord Tomlinson, Olivier Duhamel)

Hubert HAENEL

(Blå kort: Gisela Stuart, Caspar Einem)

Erwin TEUFEL

Ayfer YILMAZ

Lena HJELM-WALLÉN

Antonio VITORINO

Giorgos KATIFORIS

Jens-Peter BONDE

Alfonso DASTIS

Bobby McDONAGH

Kimmo KILJUNEN

Marco FOLLINI

The Earl of STOCKTON

Pierre LEQUILLER

(Blå kort: Vytenis Andriukaitis, Josep Borrell Fontelles, Pervenche Berès, Gijs de Vries)

Luis MARINHO

Henning CHRISTOPHERSEN

Alain LAMASSOURE

Anne VAN LANCKER

Eleni MAVROU

Gianfranco FINI

Slavko GABER

Teija TIILIKAINEN

Reinhard Eugen BÖSCH

Inese BIRZNIECE

Istvan SZENT-IVANYI

Hanja MAIJ-WEGGEN

Danuta HÜBNER

Henrik DAM KRISTENSEN

Puiu HASOTTI

John BRUTON

Neil MacCORMICK
Hannes FARNLEITNER
Peter SERRACINO-INGLOTT
Josef CHABERT
